

Gottlob Friedrich Seligmann

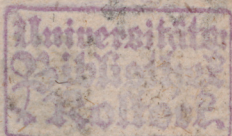
Rector Academiae Rostochiensis, Gottlob Friedecus Seligmann/ Metaph. & Phys. Prof. ... Ad frequentandas ex merito Exequias ... Margaretae, natae Meviae, Coniugi ... Desideratissimae, Una cum recens-nata Filiola, Anna Abs Moestissimo Viduo & Patre, Viro ... Jacobo Lembken/ U.I.D. & Antecessore huius Academ. ... paratas, Omnium Ordinum ac Dignitatum Cives Academicos ... vocat atq[ue] excitat

Rostochii: Weplingius, [1684]

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770472370>

Druck Freier Zugang

C. D!
RECTOR
 ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS;
GOTTLOBFRIEDE-
RICUS Seligmann /

Metaph. & Phys. Prof. Facult. Philos. Decan. Templi Cathedr.
 Archidiac. & ap. Lipsiens. adhuc Ducalis Collegiatus,
Ad frequentandas ex merito

EXEQVIAS,

Nobilissima Excellentissimaque Femina,

MARGARETÆ,
 natæ **MEVIÆ,**

CONJUGI nunc eheu! Desideratissima,
Una cum recens-natâ FILIOLA,

A N N A

Abi Mœstissimo **VIDUO & PATRE,**

VIRO Nobilissimo, Amplissimo Consultissimoque
DN.

JACOBO Lemcken /

U. J. D. & Antecessore hujus Academ. celeberrimo,
 Fautore, Collega & Amico N. honoratissimo,
 piè solenniterq; paratas,

*Omnium Ordinum ac Dignitatum CIVES ACADEMICOS officiosissime
 humanissimeq; vocat atq; excitat.*

ROSTOCHII,

LITERIS JOHANNIS WESPLINGI, UNIV. TYPOGR.

FP Lemcke, Margareta 1684

QUANTUM hodie FU-
NUS indicimus, CIVES
honoratissimi; quantas
Exequias Vestra coho-
nestari praesentia expe-
rimus! Obijt CONJUX
Mœstissimi nunc eheu!
MARITI fidissima ha-
ctenus ac amœnissima.
Discessit MATER novæ SOBOLIS, paulò ante
natæ, renatæ, denatæ. Geminae spem lætitiæ
gemina interceptit jactura, geminum excepit
cum luctu desiderium. Vita, quæ danda
erat alteri, erepta prohi utriqve est. Mira fa-
ta! Mira vices ac sortes rerum! Ingre dimini me-
cum, CIVES, doloris Theatrum; discens
quam attingua sit summæ felicitati summa infe-
licitas, expectato gaudio inexpectata tristitia.
Vix superstes ineluctabili damno MARITUS,
PATER. Quæ parere novum DOMUI IN-
CLUTÆ augmentum debuit, quid nisi lacru-
mas,

mas heu ! peperit, dum partem amplissimam
IPSA, nec sola, cadens id imminuit, quod am-
plificandum erat. Subit mentem quando hæc
meditor, triste VÆ, quod PARTURIENTI-
BUS præfagiit SALVATOR Ter OPTIMUS.
Novi, non imprecantis, ut Tertullianus matrî-
monio minus favens opinatur, sed condolen-
tis esse: durum tamen ac lamentabile (*conf.*
Chrysoft. in h. l.). Scilicet, non sufficiunt semper
multiplicando multiplicati dolores, quos in-
euntibus Conjugium supremus rerum Dire-
ctor intimavit. Est, præter infinita alia, sub
quibus gemunt, mors Iplis vicina nimis & non
rurò anxia nimis. Hinc fors dura, misera, quam
rectè qui ponderat, si illa insequatur, quî pos-
sit sibi abs cumulatis temperare lacrumis? Ma-
luit ter in acie stare, quàm semel pàrere Euri-
pidæa illa. quod an abs foeminâ rectè dictum
s. l. linquo. Ceterum, quæ ipsam moverint, ut
istud mallet, in proclivi est, judicare. Do-
lores terruerunt etiam generosam hanc, qui
superior. sec. Ann. XLIX. aliquam nimis pu-
fillaninem. (ceu refert ex Titio Ernstius in *De-
lit. Animi Colloq. XVI*) eò adegerunt, ut an-
tequam adessent, quod crederet intolerabiles,
se interfecerit. Jam quid de morte dicendum?

A 3

quam

quam inter & parturientem parum sapissime
interest. Loquantur Julix, Habelix, Mariæ
aliaque ex illustrium numero historicis me-
morata (vid. Id. Ernst. c. 1.), laboribus tantis ac-
celeratam sibi mortem, ac proin tristem satis
parturientium fortunam loquentur. Digna
sunt, quæ huc transferibam Gramondi illa
(quæ habet l. 16. p. 723.) *Mortalia explet Maria
Mompensera, Gastonis uxor, cui in excidium
vertit fecunditas, post novem menses, ex quò
nupserat, Mater est: exultat aula omnis in spem
regii seminis propagandi. Est breve gaudium,
fœtus edito clauditur vulva secundinasque retinet,
donec quinto post partum die, tabo & fœtore, ex-
tingveretur mater. En Casum, ad quem, ut
in epitaphio (p. 7. 25.) extat, heberent sensus,
quin ipsa Mors emitteret lacrimas, si haberet
oculos, unde fluerent. Testamini, qui hæc legi-
tis, suspiriis pietatem, votis reverentiam, pre-
cibus amorem. Testamini Dolorem ve-
strum, utque satis testemini, largis Dolentes im-
bribus rigate tam infeliciter parturientium
memoriam! At Sancte Deus (ad Te abs
hæc dolorum inopinæve mortis tristi contem-
platione convertimur) Tuam quæ fieri per bo-
nitatem potest, ut sustollantur e vivorum me-
dio*

dio, qui vitam quò largiri possent aliis, Tuæ senserunt
Benedictionis gratiam? Lex (*Deut. XXII, 6.*) imperat di-
missionem Matris, si pulli auferantur. Tu verò aliam ser-
vas in ser Tuos rationem, DEUS Optime, qui cum proge-
nerata filiâ progenerantem matrem abire hinc jubes, ac
vim mortis experiri eas, in quibus vitam spectare deside-
rando omnes desiderant. Sic loquimur, dum carnem se-
quimur, quam fugiunt, quæ DEI sunt: sed sic audimus
quoque ab Apostolo reponi nobis (*Rom. XI, 20*): *O bo-
mo, Tu quis es, qui ex aduerso responde s DEO?* Habet,
cur tristissima hæc, uti Lutherus (*Comment. in c. XII. Ge-
nes.*) vocat, spectacula nobis ob oculos ponat, causam
non unam sanctissimum Numen. Admonet suæ nos
justitiæ, & in viridi ligno observari abs nobis non nun-
quam vult, quæ fieri tandem, virescere si noliat, aridis
debeant (*Luc. XXIII, 31*). Ducit in suam tam potenti ma-
nû sapientiam, ut nostras divinæ voluntati mentes sub-
jicere discamus. Demonstrat sese vitæ nostræ Arbitrum,
atque hinc VÆ, VÆ immittit triste parturientibus. Fas
igitur quidem æquumque est, ut lacrimas fundamus;
sed fas quoque æquumque est, ut medios inter fletus, me-
dia inter suspiria ad eum, cujus nutu hæsiunt omnia,
submissè respiciamus. Redeo ad Monpensieriam, quæ
moritura compellasse fertur maritum in ea verba (*vid.
allegat. Gram. p. 723*): *DEI beneficium esse, quod primâ ju-
ventâ solvat natura debitum; innocentius morituram, quo-
citiùs; neque sibi feralem esse aspectum mortis, nisi, quod
à Viro disjunctatur, quem supra vitam amet. Opus est
DEI separantis, qui junxerat: laudandum Autorem, quò
omnia pro destinatione suâ disponat in melius: coleret, ve-
neraretur, amaret hunc Deum. Vix poterant pia magis dici,
vix gratiora tristissimis mariti auribus infusurrari. DEUS
DEUS.*

DEUS est, qui mori jubet homines, qui faciet quondam
ut iidem revertantur in vitam, Atque in hujus nutu cura-
tius considerando si hæreamus paulo, mutari videmus
VÆ durum atque lamentabile in MAGNUM de singu-
lari felicitate PRÆCONIUM. VÆ illud corpus attingit;
mentem non macerat; urpote inter intensissimos
quoque dolores in Deo quiescentem. Nec mortem
comitatur, quæ benè potius ut sit, post acre satis certa-
men, animæ, æternumque valeat hæc, suo accessu curat.
VÆ parturientibus, nī sciant, quò se recipiant, quem ha-
beant summa in anxietate inque ipso mortis confinio
solamen ac tutamen Optimum, certissimum. In Deo
quæ sustinent, immissa abs DEO, quicquid ingruit ma-
lorum, vix ac ne vix advertunt quidem, ac si advertunt,
divinitus corroboratæ superant fortissimè. Dixerim
ferè hic (ceteris paribus) evenire, quod aliàs Pancaulus,
in Inscriptiones Thesauri argutissimi commentatus non-
nulla, de Caroli Emanuelis Sabaudi matre refert, pro
Ipsâ parturiente Sacram quandam Vercellensis Cœnobii
Vestalem dolores sibi devovisse; quæ res mira aliàs &
supra fidem ferè: DEO tamen dolores minuere vo-
lenti quid impossibile? is præsentissima quævis infortu-
nia, dum mentem tranquillat, lenire eò valet, ut pe-
nè non adesse videantur. Eò majus ergo hodiè FUNUS
indicimus, eò præstantiores Exequias frequentari cu-
pimus, quò certius dolor omnis beatè FUNCTÆ à Deo
in gaudium permutatus, quò verius PARTUS per mor-
tem citissimè Baptismum subsequatam eò tralatus est, u-
bi VÆ non amplius, sed interminabilis usque felici-
tas. Sed enim, sic malè quidem cum iis, quæ excess-
sere hinc, actum non est; at TE quod spectat, VIDUE mœ-
stissime, Tuo condolere infortunio, plusquam gemi-
no, quis

no quis nostrum neget? Tu perpetuo TUÆ CONJUGIS, TUÆ FILIOLÆ, desiderio nunc heu! damnatus vivis; id certe Cor non tantum Tuum sed nostra quoque omnium pectora ferit & angit quam maxime. Neque tamen desunt, quæ Tuo vulneri *συνπιθήσια* nostra nos suppeditare medicamina docet. Lego in funere GEIERIÆ, PRIMÆ Consummatissimi dum viveret Theologi, nunc Beatissimi, GEIERI UXORIS (A. 1654. *Lipif.*) abs Celeberrimo non minus, ac jam per plures annos etiam in *ἀγῶνι* Theologo, CARPZOVIO, materiam concionis funebris factam fuisse (*videatur ipsa Typis excusa*) IDEAM MARITI UXORE ORBATI; inque eam ad diem Nuptiarum, ad diem mortis, & ad diem sepulturæ LUGENTEM VIDUUM ablegari, observo. Licebit eadem nunc mihi vestigia premere; quod & historiam, in Domino FUNCTÆ delineare & ex eâ, quæ in solatium cedant, excerpere commodius possim. Reduco proinde & TE, VIR Consultissime Nobilissimeque, JCTe & Antecessor Inclute, Collega honoratissime, ante omnia ad DIEM Nuptiarum, inque eam junctam Tibi, per singulare DEI beneficium, MEVIAM sisto præsen, toque sic verò de stemmate primum erimus solliciti, de quò elegantissime non ita pridem scriptum, *manere decus ejus mansurumque esse in animis hominum, in aternitate temporum, fama rerum.* Ut igitur ab iis ordiamur, quibus hanc lucem ipsa debet, illustre Nomen est, ac undiqueque celebratissimum Generosi & Magnifici VIRI, DN. DAVIDIS MEVII, Jcti summi, quem habuit quondam S. R. Mtes SVECIAE Consiliar. intimû, summum Tribunal Wismariense Vice-Præsidentem eminentissimum, **Brönnichow / Baggendorff** & Jarrentien Hæreditarium &c. nunc verò in sinu suo DEUS fovet. Atque HOC PATRE gavisa fuit Tua,
VIR

VIR Excellentissimè, tum SPONSA, post CONJUX,
nunc BEATA; illis Nominibus dilectissima, Conjun-
ctissima, hoc Desideratissima. MATREM au-
tem coluit Feminarum Nobilissimam omnibusque
splendidissimam virtutibus, MARIAM **Putschin**. Ad-
deò fulget prima confestim stemmatis contemplatio. Sed
ulterius progrediendum est; sicque AVUM cernimus
PATERNUM, Excellentissimum, Amplissimum Con-
sultissimumque; VIRUM, DN. FRIEDERICUM MEVIUM,
U. J. D. & Gryphicæ Academiæ Professorem Ordinari-
um famigeratissimum, Ducalisque Consistorii Assessor-
rem gravissimum; AVIAM PATERNAM, Matro-
nam & pietatis & omnigeni Nitore femine laude co-
ruscantissimam, ELISABETHAM **Kawen** / quæ ce-
celeberrimo antè hac Theologo, DN. DAVIDI RÜN-
GIO primis fuerat nuptiis juncta. AVUM videmus
MATERNUM, VIRUM Nobiliss. & Excellentiss. DN.
EMANUELEM **Putz** / Jctum Magnum & aula Frisi-
cæ Consiliarium omni encomio dignissimum; AVI-
AM MATERNAM, Ornamentum perinsigne Femi-
narum, CATHARINAM **Schlütters**. En verò & in
his fulgorem maximè conspicuum! Neque tamen
hic quòque; integrum est, subsistere. Vocat en. PRO-
AVUS primus PATERNUS, VIR Nobiliss. Amplissimus
atque Consultissimus DN. THOMAS MEVIUS, U. J.
D. & Acad. Gryphicæ Professor Primarius, Serenissimo
tumque Meclenburgi & Pomeraniæ DUCUM Consilia-
rius, quin & Consistorii Ducalis Pomeran. Director; cui
Conjux obtigerat, sexus sui Decus & Honor, ANNA
Salcken / Prognata VIRO Nobilissimo, Amplissimo
atque Excellentiss. DN. JOHANNE **Salcken** / Cancel-
lar, olim Pomeran. Magnif. FUNCTÆ Nostræ ABAVO,
quem

quem Invictissimus Imperator CAROLUS V. Nobilium
insignibus meritissimum decoravit. Vocat & alter PRO-
AVUS PATERNUS, VIR Maximè Rever. Ampliff. & Ex-
cellentiff. DN. BALTHASAR **Kawe** / D. & Prof. apud
Gryphisvald. Theologus, cui thalami socia fuit Excell.
Femina, ANNA SCHURFFIA, Excell. qvoqve Jcti DN.
HIERONYMI **Schurffs** / qvimagno olim LUTHERO
nostro Wormatiensibus in Comitibus fidissimè adstitit,
ex Filia Neptis. Et vocat deniqve MATERNUS PRO-
AVUS Primus, spectatæ fidei planeqve eximius VIR,
isqve è primariis Antvverpiensium Negotiatorum, DN.
JOHANNES **Puz** / quem DN. VALERII **Kuzen**
Filia, ELISABETHA, ut Conjugem amavit longè æsti-
matissimum: uti etiam alter PROAVUS MATERNUS,
VIR Pl. Rever. & Ampliff. DN. M. SEVERINUS SCHLU-
TERUS, Hamburgi ad Æd. Divi JACOBI Pastor, & Rev.
Minist. totius SENIOR; cujus uxorem fuisse novimus
virtute qvâ vis fulgidissimam Feminam, MARIAM **Fun-**
ckin / Pl. Rever. & Clariff. VIRI, DN. DANIELIS **Fun-**
ken / Pastoris in Luneburg. Ducatu vigilantissimi Filiam;
Ut reliquis prolixè enumerandis hic supersedeamus.
Hos enim adduxisse, hæc præclarissima nomina vel re-
tulisse, cum ipsa etiam absqve additis elogiis sint satis
illustra, sufficet: sufficet item, repertiisse etiam hic, qvòd
alibi scriptum ritè positūqve extat: *Ne ullam futurâ omni-
nò diem esse, quæ utriusq; FAMILIÆ in GENUINORUM NO-
BILIUM ordinem, jura & Privilegia à summis pridem Im-
peratoribus adscite, gloriam, laudem splendoremqve obli-
terare sustineat.* Hæc de stemmate dicta sunt; cui adeo
benignè benedixit DEUS, ut de tam Nobili Tibi,
VIR Consultissime, CONJUGE gratulari posses. Ac
est ratio qvoqve habenda temporis, qvò Mundum hunc

B

in-

intravit beatē **F U N C T A** ; quod & breve quidem sa-
fatis, si totum respicias, sed eò laudabilius peractum no-
vimus. Cœpit nimirum aurâ vitali frui Anno, qui pro-
ximus ab eò fuit, quē fasces abs **CHRISTINA** Suecia
Regina depositi fecere memorabilem i. e. **M D C L V**.
nocte Pentecostali. Ut igitur fieret confestim Celsis-
simi dulcissimiq; de Cœlo **HOSPITIS** ipsa, abs cœli quo-
que Moderatore data, certa & grata habitatio, per a-
quam regenerabatur & Spiritum, sicque demum verè
vitali aurâ frui feliciter incipiebat. Agnoscis donum
DEI Tui, Tuo gaudio, Tuis delitijs, cum nasceretur, mox
destinatum, Collega Excellent. Pretiosa Tibi debebat
esse Unio, nata **M E V I A**, quæ pretiosissima erat Deo red-
dita in Christo per Baptismum; hinc **M A R G A R E T A E**
pretiosum Nomen tulit. Neque verò destituit bono
editam omne bona indoles, cujus ab ipsis incunabi-
lis se evidentiora indies prodebant atq; clariora subin-
de documenta. Quæ inter sensim adolevit **NOBILIS-**
SIMORUM PARENTUM curâ, donec *ijs*, **DEO** sic vo-
lente, ex hâc vitâ migrantibus, alterum **PATREM** in **J C**to
longè Excell. **DN. CASPARO Schwarztopff** / Con-
sule **Wismariens.** verè Consule & Syndico undiquaq; meri-
tissimo; **MATRE** autem alterâ in Venerabili **VIRI** hujus,
omni encomio Nostro Majoris, Conjuge, Matrona quâ-
vis laude illustri, **BEATA** nostra merito veneraretur. Sic-
que quod Natura dederat, largita *sanguinè & pulchritudi-*
nem, id augere non impedita sed excitata potius virtus in
Ampliss. etiâ hisce Laribus, receptaculo Nostre felicis si-
mò, poterat, ut cum sanguinis gloriâ corporisq; decore
MENTIS HONOR optimò vinculo jungeretur. Eò
factum, ut **AMOREM** Tuum ad se traheret omnem, **V I-**
DUE MOETISSIME, ut post contracta **Wismariæ An-**
no

no LXXIX. sponsalia, Rostochii A. LXXIXd. 13. Februar.
chalamum Tuum, Tuis gratissima amplexibus, ipsa lætis-
sima, promtissima ingrederetur. Quæ verò tum men-
tem Tuam distinebant cogitationes? Quæ? nisi dextræ cu-
juslibet fortunæ prælagia Tuo animo exoptatissimè ex-
hilarato quævis delinearentur. Et respondit spei even-
tus per omnia. Egit MARGARETA, quod probam,
decebat amœnissimamque Conjugem, præfuit domui,
Tibi marito gaudium usque exitit, omnibus bonis gra-
tum delitium. Egit & DEUS id, quod abs summo Ma-
trimonii Autore, hujusque etiam Directore expectari
quibat. Conspecta quater fuit benigna ejus benedictio
deditque primum, DAVIDEM HERMANNUM, post
MARIAM ELISABETHAM, dehinc JACOBUM EMA-
NUELEM per Dei gratiam, utinam diu in Familiæ tri-
stissimæ solatium, adhuc Inperfites; denique ANNAM,
mox, postquam Christo viri per Baptismum inserta,
sicque renata esset, denatam. Utinam verò diutius
durasset hoc jucundissimum fœdus; Utinam restitui po-
tuisset ipsa Mater; si tandem FILIOLÆ concedendus tran-
quillò animo erat discessus! At enim DEO visum fu-
it, TE, MARITE Optime, opinione omni citius in con-
siderationem Diei, TUÆ emortalis, nunc perducere.
Rosa erat non absimilis Nostra MEVIA, LEMBKENIA,
rubicunda quippe, solida, succi plena & valetudinis præ-
terea integræ ac firmæ; sed (ut habet infelicis illius ama-
ssii apud Theopritum querela, de rosa è vestigiò tabe-
scente,) de NOSTRA dicendum nunc est, in optimo &
ætatis & fortunæ flore ipsam defloruisse. Vix enim
Iltiâ Mensis hujus die, sacrâ Synaxi in æde sacrâ, sum-
ma cum devotione, ut solebat semper, usa fuit, cum
subsequenti IVrâ die sub vesperam malè habere incipe-
ret. Vitâ tamen Filiolam enixa est, sed uti memora-
Ba cum jam

tum jamjam, non diu vitalem. Et proh! IXnā. post 9. ma-
tutin. hor. spiritū & Ipsa comendavit ei, abs qvō accepit,
vitamq; beatissimè finiit. Qvō morbi genere tantoperè
prostratæ tantæ vires sunt, edisserit clarius VIR Nobi-
lissimus atqve Experientissimus DN. D. BERNHARDUS
BARNSTORFFIUS, Practicus apud Nos felicissimus lau-
datisissimusqve, Fautor & Amicus Noster æstumatissimus,
qvi cum Collega Nostro ac Fautore itidem & Amico ho-
noratissimo DN. D. JOH. BACMEISTERO, Prof. Publ.
& Facultat. Med. Gratiōss. SENIORE &c. Aegræ adfuit;
qvi etiam utriqve nihil intermiscere eorum, qvæ malo
vehementiori depellendo adhiberi unqvam posse vide-
bantur. Sed audiamus illum loquentem:

*Defluxiones humorum acriorum à Capite ad
Artus, brachium scil. dextrum & pedem sini-
strum, nec non ad infimam abdominis partem,
sensibiliter delabentes, ibidemqve dolores intensis-
simos ac sævissimos excitantes, in causa fuerunt,
qvod Beata Nostra in Domino defuncta, ante
legitimum à natura constitutum pariendi tempus,
Filiolam satis elegantem, omnino tamen debilem,
nec diu post acceptum sacrum Lavacrum supersti-
tem, in lucem ediderit. Quemadmodum verò
in ejusmodi puerperiis plura solent mulieribus ac-
cidere incommoda; ita etiam piissime Functæ nostra
ab iisdem non fuit libera. Suppressus quippe
lochiorum fluxus, secundinarumqve retentio va-
ria induxit symptomata: febrem puta continu-
am, sitim, suffocationes uterinas, anxietates pra-
cordio.*

cordiorum, respirationem difficilem, dolorem ca-
pitis intolerabilem, paralyſin brachii dextri, & pe-
dis ſiniſtri: quibus omnibus ultimo ſe ſe adjuvaxerunt inſi illuſ epileptici, cum tremore totiuſ capitiſ, ſtertore oriſ ac motibus convulſivis artuum. Quæ Symptomata omnia tanta cum vehementia Noſtram excruciarunt, ut ſublatis tandem viribus, & medicamentiſ ex Arte licet à Nobiliſſ. & Excell. DN. D. BACMEISTERO Prof. longe Celeberrimo & me præſcriptiſ, nec quicquam juvantibus, die 9. Februarii cum maximo ſuorum dolore, mortalitatiſ ſuæ terminoſ complere coacta fuerit.

Hæc ille. Ita verò eſt, complevit mortalitatiſ ſuæ terminoſ, immortalis nunc facta; ſuperavit VÆ omne, cui æternum nunc BENE eſt. Sed TE quam video concuſſum, Mœſtiſſime VIDUE, perturbatumque; Tua facere Auguſtini illa, Amicum optimum lugentiſ, quid obſtat, quin poſſim; Miror, ceteroſ mortaleſ vivere, quia illa, quam quaſi non morituram dilexeram, mortua eſt, & me magiſ, quia illi alter eram, vivere illa miror. ſenſi animam meam & animam illiuſ, unam fuiſſe animam in duobuſ corporibuſ, & ideò mihi horroreſ eſt vita, quia nolo dimidiuſ vivere. Neque in vitium quuſ vertet luſtum Tuum, ſed temperatum tamen. Cogitabiſ, quotieſ in memoriã redibit Tuã emortualis TUÆ dieſ, reddendum DEO fuiſſe, quod DEI erat! DEO, potenti ruruſ, ut Bernharduſ ſerm. 3. de ſept. fragm. loquitur, in redditiõne. Iniquuſ eſſem, inquit (ad plico Seneca illa Chriſtiane magiſ & pie qua lib. de Conſo-

lat. ad Polyb. c. 29. habet), si muneris divini arbitrium danti DEO non relinquerem; avidus forem, si non lucri loco haberem, quod accepi, sed damni, quod reddidi. Ingratus vocari possem, si injuriam vocarem finem voluptatis; emoræ mentis homo, si nullum fructum putarem bonum nisi præsentium, si non in præteritis acquiescerem, & ea certiora prædicarem, quæ abierunt, quia de illis ne desinant timendum non est. Quod ergo habuerim bonam uxorem, in summis bonis pono. Non est quod cogitem, quanto diutius habere potuerim, sed quamdiu habuerim. DEUS illam mihi non mancipio dedit, sed commodavit; cum visum est deinde, repetiit, nec meam in eò satietatem secutus est, sed suam legem. Gaudeo itaque habuisse me tam bonam uxorem & usum fructum ejus, quamvis brevior voto meo fuerit, boni consulo. *Malus judico* (uti non malè Epictetus pergit) *illud, quod DEUS vult, quam quod ego: Adhæreo illi, ut Minister & pedissequus, cum illo desiderio, cum illo expeto: denique quod ille vult idem & ipse volo.* O det! det, qui Dator est Bonorum omnium promptissimus, ut tam pacate Tecum, Collega honoratissime, Cognati Agnatiq; omnes, quos Mors hæc insperata cruciat, hanc meditari diem possint, quæ seculum illud adiit BEATISSIMA, in quo omnis annorum cessat numerus, nilq; est, nisi FELIX CONSTANTIA. Restat Exæqualis dies; quæ varia se obferunt, quæ ORBATO UXORE MARITO venire in mentem valent. Audit bonū inter omnes elogium, & si unquam, certe de FUNCTA Nostra verissimum. Semper amavit Deum abs Deo amata semper. Nil terras morata, celestibus usque delectata fuit. De prædicant Tempora devotionem, evehunt miseri auxilium, extollunt singuli benevolentiam, Nemo est, qui non laudet, qui non bona quævis de

LEMBKE

LEMBKENIA hâc die jure meritoq; pronunciet. Dar-
• exemplar Sincerissimi amoris Conjugalis potest; docere;
item qvi viderunt, omnes, quanto animo dolores & mor-
tem ipsam y superent, quorum mentem frequens mor-
tis, anteqvam fores pulset, consideratio distinet. Verbo;
digna quoqve LEMBKENIÆ VIRTUS EST (italiceat
Gramondi illa p. 142. imitari), QVAM POSTERI-
TAS SCIAT. Nec ignorabit posteritas, si unicâ vo-
ce omnia laudum capita complexus, dixerit: *MENTEM
IPSIUS NIL MORTALE UNQVAM OPTASSE*. Unde jam
particeps ejus facta, quod præoptavit quoad vixit, atqve
id, alterum est, quo hâc die exequiarum TRISTISSIMUS
MARITUS excitari solet. Vivit in sinu Abrahæ *DUL-
CIS CONJUX*, ubi certa est securitas, secûra tranqvil-
litas, beata æternitas, æterna beatitas. Nam (refero;
qvæ in Thesaur Inscr. p. 132. leguntur.)

Cara Viro atq; Deo, rivali à Numine rapta;

Vivet, adhuc vivo Conjuge, Cara Deo.

Et quis omnia distinctim enumerando profari audeat,
qvæ in solatium hi ponderati hactenus *DIES* copiose
suppeditant? Erigent dicta *TRISTES ANIMOS*, coeloqve
dari, qvæ dempta sunt Orbi, satis ostendent. Unicum su-
pereest, quod abs *VOBIS, CIVES* honoratissimi, nobiscum
expetit atq; expectat merito, Mœstissimus *VIDUUS*, ut
Ipsam hanc, qvæ ultima est super terras *LEMBKENIÆ U-
TRIUSQVE & MATRIS & FILIOLÆ*, Exequiarum Diem fre-
quenti decorare comitatu propensius velit. Dicerô
vix satis qvimus, qvâ leniturum sit *tristitiam*, si non os-
tinnem, certe haud exiguam parrem, hoc *opina fides* pu-
blicum ac solenne testimonium. Funus Magnum est,
Magno adeste agmine: Exequiæ *NON UNI* saltim sed
DUABUS paratæ sunt, facite, ut ex conventu splendidi-
ori, *geminum omnibus luctum demonstramus*, Postu-
lat

Latid Pietas; requirit Familiæ splendor; volunt MOE-
STISSIMI VIDUI merita; qui & unicuique Vestrûm re-
ciproca, utinam verò lætiora inter fata, ipsâ lubentia
lubentius præstabit. P. P. d. 16. Febr. quâ dormitorio
inferebantur LEMBKENIÆ. A. MDCLXXXIV.

Sub Sigillò Rectorat.

Conveniemus in Marian. Æde hor. i.

Sed detur residuum spatiolum monumento LEMBKENI-
ANO, quod inter concatenatissimos labores stylo Nobiliss. KIR-
STENII nobiliss. exprimere impræsentiarum libuit.

Legite amici, pauca sunt.

MARGARETA

Magnif. MEVII & Nobiliss. PUTZSCHLÆ. F.

Excellentiss. LEMBKENII uxor dulcissima.

Nata A. C. cld lde LV. Pentecostali nocte

Nupta ann. LXXIX. XIII. Febr.

Filiorum duorum Mater, duarumque Filiarum,
Sed quarû ultimã, nõ, nisi per duas forte horas superstitẽ habuit
Vebementi hinc morbo attrita placidiss. & qs. aliud agens
A. LXXXIV. d. IX. Febr. post. nonam matut.

Et sic tertiã à partu die expiravit,

Compositaque est in D. Maria.

FAMILIÆ MARITIQ; NOBILIS splendores

Illustriores sua virtute reddidit, Amores Conjugales

Svavissimis Moribus gratiores.

Non tam elogij monumentive, quàm officij specimen hoc esto.

Amici,

Colligite Nobiscum atque effcite,

Vestra Pietate, & Sanctiore solertiã

Ex his paucis multa,

Ex parvis magna,

Ex caducis æterna.

SS(O)SS

no quis nostrum neget? Tu perpetuo
GIS, TUÆ FILIOLÆ, desiderio nunc
vivas; id certè Cor non tantum Tuum se
omnium pectora ferit & angit quàm ma
tamen desunt, quæ Tuo vulnere
nos suppeditare medicamina docet.
nere GEIERIÆ, PRIMÆ Consummatissi
rer Theologi, nunc Beatissimi, GEIERI UX
Lipif.) abs Celeberrimo non minus, ac jam
nos etiam *ex a. y. in.* Theologo, CARPZO
concionis funebri factam fuisse (*videat
cu(a)*) IDEAM MARITI UXORE ORBAT
diem Nuptiarum, ad diem mortis & ad
LUGENTEM VIDUUM ablegari, oble
eadem nunc mihi vestigia premere; quò
in Domino FUNCTÆ delineare & ex
tium cedant, excerpere commodius pos
proinde & TE, VIR Consultissime No
Jcte & Antecessor Inclute, Collega hon
te omnia ad DIEM Nuptiarum, inque eã
per singulare DEI beneficium, MEVIAM
toque. sic verò de stemmate primum erin
quò elegantissime non ita pridem script
*decus ejus mansurumque esse in animis hom
nitate temporum, fava à rerum.* Ut igit
amur, quibus hanc lucem ipsa debet, il
est, ac undiquaque celebratissimum Ge
gnifici VIRI, DN. DAVIDIS MEVII, Jcti
habuit quondam S. R. Mtas SVECIAE Con
summum Tribunal Wisnariense Vice-P
nentissimum, **Brönnichow** /
& **Zarrentien** Hereditarium &c. nunc ve
DEUS fovet. Atque HOC PATRE gavi

